

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

B. Herlvca Virgo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

B. HERLUCA

VIRGO.

Senia hoc decus Boicæ procreauit, in qua vixit & de-
 nata est Herluca, quæ primis virentis æui annis in ipso
 flore adolescentiæ cœpit litare genio, & indulgere na-
 turæ ad vanitatem more suo suos trahenti. Sed quæ
 maxima Dei clementia est, ab humanâ dementiâ ra-
 rō cognosci solita, valetudine diuturnâ afflicta, didi-
 cit sentire, quàm fragiles inanēsque spes mortalium essent. Vbi ta-
 men reualuit corpus, animus quoque redijt ad morbum & ingeni-
 um. Sic enim infelices comparati sumus, vt, cū laboramus, cæ-
 lum votis impleamus, & omnia sancta polliceamur; restituti sani-
 tati, mox in animi ægritudines, & vitia recidamus. Herluca nobis
 documento fuit, quæ simul ac morbo tentata est, animum ad me-
 liora flexit: curata mox antiquum obtinuit. Donec grauiore casu
 prostrata, luminibûsque orbata iacturam oculorum fecit. Tum de-
 mum aperire mentem, & animo cernere, Superos non ludi. tandem
 igitur constanter apud animum instituit, se, si videndi facultatem
 recepisset, in officio fore, omnēmque vitam in studio religionis
 consumpturam. Hæc voluenti & decernenti diuinitus in mentem
 venit, vt orbem æreum oculi simulacrum ad S. Cyriaci M. cineres
 voti causâ mitteret, ita alterum ex oculis recuperatura. Misit, &
 tam acrem alterius oculi aciem accepit, vt facilè alios omnes viden-
 di vi superaret, nec illa, ante obitum, vnquam hebetata est. Atque
 vt ne beneficij obliuisceretur, & pœnam culpæ semper agnosceret,
 lusca atque vnocula, hoc oculatior animo, permansit. Ergò muta-
 ta cum animo veste, quam ex profanâ in religiosam conuertit, ad
 sanctiora studia se applicuit, aliorūque commodis studiosissimè
 deseruijt. ac veluti naturæ ordine progressum factura, primū se
 infantium vsibus addixit, ita vt matrum & nutricum vicem functa,
 sordes illorum ablueret, vestes concinnaret, aliāque necessaria mu-
 tis adhuc officia pueris puellisque præstaret; quæ charitas præstan-
 da ostendebat. cuius spectatam virtutem, quæ se velut publica lux,
 mox in viciniam, aut inde longiùs diffudit, Adelhais Manegoldo
 Palatino Comiti nupta, religiosissima fæmina sibi adsciuit, vt operas
 jungerent, & votis Deum assiduis, sibi propitiarent, adeoque fami-
 liarem & amicum redderent. Inuidit horum pietati (vt tolet hostis
 concitari in eos, qui se præter morem vitæ sanctiori dedunt) & vigi-

croce &
 vltra.
 Ex Paulo
 Presbytero
 Bernar.
 densi de-
 cepta.

DE B. HERLUCA VIRGINE.

lantium oculis informi se formâ tartareû monstrû obiecit, vt constantiâ precandi, veluti terriculo fæminis naturâ trepidis, extorqueret, ignemq; lucernæ vigilẽ extinxit: quem cum Herluca mox ex cinere animasset, laruâq; denuo restinxisset, illa tam ardētibus Deum votis sollicitauit, vt omnia mox ciniflonum ludibria, non sine ingēti tamen fragore, quo excita familia castrû funditûs euerfum credebatur, euanuerint. Lux verò vana vmbrarum terriculamenta aperuit, cum sine labe castellum sartum tectum appareret, nisi quod Herluce è noxiâ inferi serpētis afflatu genæ intumuisset, cui idem nunquā non alias insidias necquicquam ponebat. Verè tamen ob vanitatem orationis & officiosum mendacium à S. Felicitate septem martyrum creatrice reprehensa est, cum ancillam furori heræ falso dicto subtraheret, & seipsam ream apud Deum faceret. Sed deletâ lacrymis culpâ, sapius cælestibus visis est dignata, cum illi se Adelhaidis sorores, sanctæ & illustres Virgines, magnâ circumfusi luminis gloriâ, spectandas præbuerunt, vt & ipsam Adelhaidem secundum mortem in amoenissimis hortorû campis vidit, verum tenui quasi nebulâ, tanquā ciuilis & inquietæ vitæ, labe non nihil obscurâ velatam. Multis aliis rerum cælestiû spectaculis Herluca interfuit, cuius animus in cælo obuersabatur. nec mirum, illam ad tantam sanctimonix laudem peruenisse, cum magistros habuerit & moderatores vitæ VVilhelmum Hirsaugiensis cœnobij antistitem, virum eximiâ vitæ innocentia prudentiaque, cuius ^{*}infra res gestas exponemus: venit enim in censum Boicorum Sanctorum, cum ipsi natale solum Boica dederit. Reliquerat Herluce VVilhelmus hoc præcepti, vt eo in loco sedem collocaret, vbi se largius à Deo cælestibus gaudijs inundari persentiret. Experta hoc est Eptatici, de quo plura in S. VVicterpo. Eò enim delata, & à S. VVicterpo dudum apud Superos viuentem, per cælestem speciem ibi objectam inuitata, mansit Eptatici multis annis, quoad à barbaris eiecta alias sedes quærere coacta est. Multa præsensit, prædixitque Adalberti absentis mortem & supplicia inferorum, quæ veluti præsentia spectabat. Multos ad vitam emendandam adduxit, virgines permouit, vt florem pudoris intactum Deo consecrarent. Frequenter D. Laurentius & B. VVicterpus se visendos illi obtulerunt. S. Laurentius propè etiam familiaris illi fuit, ita vt ab eo semper ferè ad sacram synaxin deduceretur. Pulsa Eptatico Herluca venit Vermilacum, seu Beronicam, quod est in Boica Cœnobium ad lacum Vermicum Berniense, vbi extremos vitæ annos peregit, cuius & conditorium ibidem hodie colitur. Longè his plura Paulus addit, quæ in ipsius vita leges, nuper Ingolstadtij, operâ Iacobi Gretseri cum Gregorio VII. editâ.

S. MARI-

*altero
Volumine.*

*Mundium
p. 194.
Anetlin.
l. 5. p. 194.*